

Mænd modtog han, og de udbillede saa for ham, at de ønskede mere Løn, og navnlig opstillede de Fordringen om, at der skulde gennemføres en Minimumløn. Han forestillede dem saa, at de havde mere Løn, og de erklærede da, at det i og for sig kunde være rigtigt nok, og de vare i Grunden ikke misfornøjede med det, de tjente, men de erklærede, at de af Hensyn til, hvad der paa Mødet i Odense var vedtaget, ikke kunde opgive denne Fordring, og saa nedlagde de Arbejdet. Det er det eneste Lønningsspørgsmaal, som har været fremme under Arbejdsnedlæggelsen i Aarhus. Arbejdsnedlæggelsen antog jo imidlertid større Dimensioner. Da man paalagde en Mand fra et andet Værksted at udføre noget Nittearbejde i Redelsmedværkstedet, vægrede han sig. Det blev tiltendegivet ham, at han vilde blive afftediget, og da han fremdeles vægrede sig, saa fik han sin Afsted, og derpaa nedlagde hele Værkstedet Arbejdet. Det var altsaa ikke, fordi de vare misfornøjede med Lønnen, det var ikke Grunden, men fordi de ikke vilde finde sig i, at en Mand blev paalagt et Arbejde, som han reglementmæssig var forpligtet til at udføre. Da dette var sket, og da Redelsmedværkstedet ikke godt kunde staa stille, idet naar eet Værksted staaar stille, saa kunne de andre ikke arbejde fuldt, blev det paalagt nogle Fyrbødere og Lokomotivførere at arbejde i Redelsmedværkstedet, men det vilde Maskinarbejderne ikke finde sig i, og saa nedlagde de Arbejdet — det vil sige, de fleste af dem, en Del blev, nogle kom tilbage, og nogle toge kun Permission, fordi de ikke godt kunde nære sig ellers. Men en stor Del af dem nedlagde Arbejdet, ikke paa Grund af et Krav om en højere Lønning, men fordi de ikke kunde finde sig i, at Statsbanernes Bestyrelse disponerede over Lokomotivførere og Fyrbødere for at faa dem til at udføre et Arbejde, som var nødvendigt at faa udført, da man ellers kunde frygte for, at Jærnbanedriften vilde komme til at lide under det. Grunden var altsaa en Indblanding i Administrationen, som man ikke kunde finde sig i. Smidlertid varede det hele ikke ret længe; efter kort Tids Forløb ønskede man at genoptage Arbejdet. Der blev da forholdt saaledes, at efterhaanden som de paagældende nedlagde Arbejdet, fik de formel Afsted, for at vise, at man ikke kunde gaa den ene Dag og efter Behag komme igen den næste. De vedkommende blev altsaa afftedigede og fik Afregning; og der er ikke blevet trukket noget af. Hvad der var Afkordarbejde kunde ikke gøres op, men man har givet Dagløn til den sidste Tid. Man har dernæst været meget liberal med at permittere

nogle Folk, som ikke turde blive ved at arbejde. Væsentlige Misligheder eller Vanseligheder har der ikke været til Stede; men der blev ogsaa ført et meget aktivt Polititilsyn og givet Beskyttelse, hvor det viste sig at være nødvendigt i dette Forhold ligesom i andre Forhold. Smidlertid ønskede man at optage Arbejdet igen, og der blev da forholdt paa den Maade, at da de vedkommende kom og præsenterede sig, sagde man nej til dem: Det kan ikke gaa an at gaa den ene Dag og komme den næste. Vi forlange en Ansøgning eller en skematisk Ansøgning om at blive antagen igen. Det syntes det ærede Medlem, at være at gaa de vedkommende for nær, men det forekommer mig at høre til god Orden. Det er ellers Skit, at Jærnbanen overalt ved faste Ansættelser — og disse nære sig mere og mere til faste Ansættelser — maa forlange en Ansøgning, et Andragende eller et Skema, i en ganske simpel Form, som enhver kan overkomme, for at blive antaget. Men det, de vedkommende imidlertid ønskede, var, at alle skulde antages en bloc og uden videre. I den Henseende blev der rettet Anmodning ogsaa til mig. Jeg nævner det, fordi det ærede Medlem berørte i Gaar, at jeg skulde have sagt til en Mand ved en eller anden Lejlighed, at den, der var dygtig, vilde blive antaget igen. Saaledes faldt nu Ordene ikke, men jeg skal straks sige, hvorledes de faldt. Jeg ved ikke, ved hvilken Lejlighed Ytringen blev brugt, idet jeg nemlig to Gange har modtaget Folk i den Anledning. Den første Gang var der 2, den ene var Redelsmed, den anden Maskinarbejder. Jeg talte temmelig længe med disse Folk, da det maatte interessere mig at høre, hvad de kunde have at meddele af Oplysninger, og jeg noterede ogsaa enkelte Ting. Jeg antager ikke, at det var under denne Samtale, at denne Ytring blev brugt. Det var straks efter, at Arbejdet var nedlagt. Jeg har senere haft en Samtale med 2 eller rettere 1 af dem, der indfandt sig som valgt af Maskinarbejderne. Det var ikke det samme Tilfælde, som Maskinchefen havde med Arbejderne i Aarhus. Jeg kunde ikke forhandle med dem bage om Sagen, da jeg fandt det rigtigt kun at forhandle med dem, der havde eller havde haft Arbejde, altsaa vare stillede i Forhold til Statsbanerne. Under denne Samtale blev der rettet en Anmodning til mig om, at jeg skulde give Ordre til, at alle, der havde haft Arbejde, skulde antages igen. Det var selvfølgelig noget, som ikke kunde falde mig ind; det vilde være aldeles umulig for en Minister at give en saadan Ordre. Det vilde være at tage hele Myndig-